

तोयेनसहापिबदित्यन्वयः ॥ ३६ ॥ सूयप्रसूयं विधेःविधिवाक्यस्य दैवनिर्मिताद्धेतोः भावित्वात् अपरिहार्यः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अंगानां देशानां ॥ ४१ ॥ तेन कामांतु बुद्धिपूर्वं ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुत्येति शेषः
 सह तोयेन तृषिता गर्भिणी चाभवत्ततः ॥ सा पुरोक्ता भगवता ब्रह्मणा लोककर्तृणा ॥ ३६ ॥ देवकन्यामृगी भूत्वा मुनिं सूयविमोक्ष्यसे ॥ अमोघत्वाद्धिधेश्वैव भा-
 वित्वा दैवनिर्मितात् ॥ ३७ ॥ तस्यां मृग्यां समभवत्तस्य पुत्रो महानृषिः ॥ ऋश्यशृंगस्तपो नित्यो वन एवाभ्यवर्तत ॥ ३८ ॥ तस्य र्षेः शृंगं शिरसि राजन्नासीन्महा-
 त्मनः ॥ तेन र्ष्यशृंग इत्येवं तदा स प्रथितो भवत् ॥ ३९ ॥ न तेन दृष्टपूर्वो न्यः पितुरन्यत्र मानुषः ॥ तस्मात्तस्य मनो नित्यं ब्रह्मचर्यं भवन्नृप ॥ ४० ॥ एतस्मिन्नेव काले
 तु सखा दशरथस्य वै ॥ लोमपाद इति स्यात्तोत्थंगानामीश्वरो भवत् ॥ ४१ ॥ तेन कामात्कृतं मिथ्या ब्राह्मणस्येति नः श्रुतिः ॥ सब्राह्मणैः परित्यक्तस्ततो वै जगतः प-
 तिः ॥ ४२ ॥ पुरोहितापचाराच्च तस्य राज्ञो यदृच्छया ॥ नववर्षसहस्राक्षस्ततोऽपीड्यंत वै प्रजाः ॥ ४३ ॥ सब्राह्मणान्यर्यपृच्छत्तपोयुक्तान्मनीषिणः ॥ प्रवर्षणे सुरे-
 द्रस्य समर्थान् पृथिवीपते ॥ ४४ ॥ कथं प्रवर्षेत्पर्जन्य उपायः परिदृश्यतां ॥ तमूचुश्चोदितास्ते तु स्वमतानि मनीषिणः ॥ ४५ ॥ तत्र त्वेको मुनिवरस्तं राजानमुवाच
 ह ॥ कुपितास्तव राजेंद्र ब्राह्मणानिष्कृतिं चर ॥ ४६ ॥ ऋश्यशृंगं मुनिसुतमानयस्व च पार्थिव ॥ वानेयमनभिज्ञं च नारीणामार्जवे रतं ॥ ४७ ॥ स चेदवतरेद्राज-
 न्विषयं ते महातपाः ॥ सद्यः प्रवर्षेत्पर्जन्य इति मे नात्र संशयः ॥ ४८ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो राजन्कृत्वानिष्कृतिमात्मनः ॥ स गत्वा पुनरागच्छत्यसन्नेषु द्विजातिषु ॥
 ४९ ॥ राजानमागतं श्रुत्वा प्रतिसंजहृषुः प्रजाः ॥ ततो गपतिराहूय सचिवान्मंत्रकोविदान् ॥ ५० ॥ ऋश्यशृंगागमे यत्नमकरोन्मंत्रनिश्चये ॥ सोध्य गच्छदु-
 पायं तु तैरमात्यैः सहाच्युतः ॥ ५१ ॥ शास्त्रज्ञैरलमर्थज्ञैर्नीत्यां च परिनिष्ठितैः ॥ ततश्चानाययामास वारमुख्यामहीपतिः ॥ ५२ ॥ वेश्याः सर्वत्र निष्णातास्ता उवाच
 स पार्थिवः ॥ ऋश्यशृंगमृषेः पुत्रमानयध्वमुपायतः ॥ ५३ ॥ लोभयित्वा भिविश्वास्य विषयं मम शोभनाः ॥ ताराजभयभीताश्च शापभीताश्च योषितः ॥ ५४ ॥
 अशक्यमूचुस्तत्कार्यं विवर्णागतचेतसः ॥ तत्र त्वेका जरद्योषा राजानमिदमब्रवीत् ॥ ५५ ॥ प्रयतिष्ये महाराज तमानेतुं तपोधनं ॥ अभिप्रेतांस्तु मे कामांस्त्वम-
 नुज्ञातुमर्हसि ॥ ५६ ॥ ततः शक्याम्यानयितुमृश्यशृंगमृषेः सुतं ॥ तस्याः सर्वमभिप्रेतमन्वजानात्स पार्थिवः ॥ ५७ ॥

षः मिथ्याकृतं मया तुभ्यं दातुं किमपि न प्रतिश्रुतमित्यपलापं कृतवानित्यर्थः ॥ ४२ ॥ तत्र हेतुः पुरोहितस्य अपचारो दोषः सोपियदृच्छया ब्राह्मणापराधाभावेऽपि त्वेच्छया कृतः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ निष्कृतिं प्राय-
 श्चित्तं ॥ ४६ ॥ वानेयं वनभवं ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सर्वत्र परवंचनादीनिष्णाताः कुशलाः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ जरद्योषा ऋद्धास्त्री ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अन्वजानात् अनुज्ञातवान् ॥ ५७ ॥